

Fragment uit Hiephiephoerastaart

Cato loopt naar school.
Samen met mama.
Hand in want.
Het is koud buiten.
Cato draagt de wanten.
Mama houdt niet van wanten.
Aan Cato's neus hangt een druppel.
En mama's handen zijn rood.

Cato en mama lopen stevig door.
Cato's wangen gloeien.
Cato's ogen prikken.
Cato's tanden klapperen.
"Och, mijn Catootje," zegt mama.
Ze wrijft zachtjes over Cato's koude wangen.
"We zijn er bijna," zegt mama.

Cato wrijft met haar want een druppel van haar neus.
Er komt een mevrouw aanlopen.
Een mevrouw met een hond.
De hond trekt aan de riem.
Zijn tong hangt uit zijn bek.
Cato houdt niet van honden.
Honden springen, en likken en happen.

"Een hond," wijst Cato.
Mama knikt.
"Het is gelukkig een hond met een hiephiephoerastaart," zegt ze.
Cato kijkt naar mama.
Mama knikt.
"Een hiephiephoerastaart en applausoren," zegt mama.

Cato kijkt naar de hond.
In de staart van de hond zit een reuzenkrul.
En zijn oren klapperen op zijn kop.
Misschien is de hond vrolijk.
Maar hij hijgt en blaast als een fluitketel op het vuur.
Hij trekt aan zijn riem.
De hond wil aan Cato snuffelen.
Dat weet Cato zeker.
Alle honden willen altijd snuffelen.
Maar Cato wil dat niet.
Cato gaat een beetje achter mama lopen.

De mevrouw is bijna bij Cato en mama.

De hond ook.
Hij steekt zijn neus al in de lucht.
Hij ruikt vast en zeker een meisje met wanten.
En een druppel aan haar neus.
Cato geeft een ruk aan mama's hand.
Cato wil stilstaan.
Ze wil tegen de huizen aangedrukt staan tot de hond voorbij is.
"TO!," zegt mama.
Mama laat Cato's hand los.
Mama loopt door.
Ze laat Cato staan!

"Uw hond kijkt blij," zegt mama. "Is hij jarig?"
De mevrouw met de hond staat stil.
Cato staat doodstil achter mama tegen de gevel van een huis.
"Jarig?" zegt de mevrouw.
De hond snuffelt aan mama's hand.
"Hij heeft toch een hiephiephoerastaart?" zegt mama.
"En applausoren?"
De mevrouw kijkt naar mama.
De mevrouw kijkt naar Cato.
Ze lacht.
"Mijn hond heeft altijd feest," zegt ze.
"Hij krijgt elke dag koekjes en aaitjes.
Daarom krult zijn staart en flapperen zijn oren, zelfs als het koud is."

Cato gluurt langs mama.
Ze kijkt naar de zwaaiende staart.
Ze kijkt naar de applausoren.
"Dat zou ik ook wel willen," zegt mama.
"Elke dag een hiephiephoeradag."
De mevrouw lacht.
"Begin vandaag, zou ik zeggen" zegt ze.